Ceturtdiena, 2019. gada 24. oktobris

P9_TA(2019)0043

Ēģipte

Eiropas Parlamenta 2019. gada 24. oktobra rezolūcija par Ēģipti (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Eiropas Parlaments,

— ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Ēģipti, jo īpaši 2014. gada 17. jūlija rezolūciju par vārda un pulcēšanās brīvību Ēģiptē ([1]), 2015. gada 15. janvāra rezolūciju par stāvokli Ēģiptē ([2]), 2016. gada 10. marta rezolūciju par Ēģipti, jo īpaši Giulio Regeni lietu ([3]), 2018. gada 8. februāra rezolūciju par sodīšanu ar nāvi Ēģiptē ([4]) un 2018. gada 13. decembra rezolūciju par Ēģipti, jo īpaši cilvēktiesību aizstāvju situāciju ([5]),

— ņemot vērā ES Ārlietu padomes 2013. gada augusta un 2014. gada februāra secinājumus par Ēģipti,

— ņemot vērā ES un Ēģiptes 2001. gada asociācijas nolīgumu, kurš stājās spēkā 2004. gadā un kuru papildināja 2007. gada rīcības plāns, ņemot vērā ES un Ēģiptes partnerības prioritātes 2017.–2020. gadam, kuras oficiāli pieņemtas 2017. gada 25. jūlijā, kopīgo paziņojumu, kas tika sagatavots pēc ES un Ēģiptes Asociācijas padomes 2017. gada sanāksmes, un kopīgo paziņojumu par ES un Ēģiptes Politisko lietu, cilvēktiesību un demokrātijas apakškomitejas 6. sanāksmi 2019. gada jūnijā,

— ņemot vērā ES paziņojumu saskaņā ar 4. punktu ANO 2019. gada 19. septembra Cilvēktiesību padomē, kurā pieminēta Ēģipte,

— ņemot vērā ES Stratēģisko satvaru un rīcības plānu cilvēktiesību jomā, kurā cilvēktiesību aizsardzība un uzraudzīšana ir noteiktas par visu ES politikas virzienu neatņemamu daļu,

— ņemot vērā ES pamatnostādnes par nāvessodu, spīdzināšanu, vārda brīvību un cilvēktiesību aizstāvjiem,

— ņemot vērā to, ka Ēģipte ir ratificējusi Starptautisko paktu par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām (*ICCPR*), Starptautisko paktu par ekonomiskajām, sociālajām un kultūras tiesībām (*ICESCR*), Konvenciju pret spīdzināšanu un citu nežēlīgu, necilvēcīgu vai pazemojošu rīcību vai sodīšanu, kā arī Konvenciju par bērna tiesībām,

— ņemot vērā ANO augstās komisāres cilvēktiesību jautājumos Mišelas Bašelē 2019. gada 27. septembra paziņojumu par protestiem Ēģiptē,

— ņemot vērā Ēģiptes konstitūciju, jo īpaši 52. pantu (par visu veidu spīdzināšanas aizliegumu), 73. pantu (par pulcēšanās brīvību) un 93. pantu (par starptautisko cilvēktiesību saistošo raksturu),

— ņemot vērā 1981. gada Āfrikas Cilvēku un tautu tiesību hartu, ko Ēģipte ratificēja 1984. gada 20. martā,

— ņemot vērā Arābu Cilvēktiesību hartu, ko Ēģipte ir parakstījusi,

— ņemot vērā ANO Drošības padomes 2019. gada jūnijā pieņemto rezolūciju 2473(2019), ar ko atjaunoja pasākumus, kuru mērķis ir īstenot ieroču embargo pret Lībiju,

— ņemot vērā Reglamenta 144. panta 5. punktu un 132. panta 4. punktu,

---

([1]) OV C 224, 21.6.2016., 5. lpp.
([2]) OV C 300, 18.8.2016., 34. lpp.
([3]) OV C 50, 9.2.2018., 42. lpp.
([4]) OV C 463, 21.12.2018., 35. lpp.
([5]) Pieņemtie teksti, P8_TA(2018)0526.

A. tā kā tiek ziņots, ka pēdējo nedēļu laikā Ēģiptes varas iestādes, reaģējot uz miermīlīgām demonstrācijām, kuras sākās 2019. gada 20. septembrī, ir patvaļīgi apcietinājušas vairāk nekā 4 300 cilvēku (gandrīz 3 000 no tiem joprojām atrodas pirmstiesas apcietinājumā), tostarp vismaz 114 sievietes un vismaz 111 nepilngadīgos saskaņā ar *Amnesty International* un *Belady Foundation* sniegto informāciju; tā kā tiek ziņots, ka policija un drošības dienesti demonstrantu izkliedēšanai ir pielietojuši pārmērīgu spēku;

B. tā kā pret valdību vērstajās demonstrācijās tika protestēts pret taupības pasākumiem, endēmisko valdībā valdošo korupciju un sistemātiskām represijām un tika pieprasīta Ēģiptes prezidenta Abdelfataha al Sisi atkāpšanās;

C. tā kā Ēģiptes varas iestāžu nesen veiktās darbības grauj vārda, biedrošanās un pulcēšanās brīvību, kas ir pamatbrīvības un visas ir nostiprinātas Ēģiptes konstitūcijā, kā arī starptautiskajās cilvēktiesību normās; tā kā šīs darbības ir daļa no plašāka mēroga pilsoniskās sabiedrības un pamattiesību apspiešanas Ēģiptē, jo īpaši attiecībā uz vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē, biedrošanās un pulcēšanās brīvību, politisko plurālismu un tiesiskumu;

D. tā kā Ēģiptes varas iestādes ir turpinājušas apspiest miermīlīgas demokrātiskas opozīcijas partijas Ēģiptē, pārkāpjot tiesības piedalīties valsts lietās un tiesības uz vārda brīvību, tostarp kopš 2019. gada septembra patvaļīgi aizturējušas desmitiem pilsoņu Cerību koalīcijas lietā un apcietinājušas desmitiem citu miermīlīgu politisko partiju biedru;

E. tā kā cilvēktiesību aizstāvjiem, žurnālistiem, aktīvistiem un opozīcijas pārstāvjiem ir piespriests cietumsods saistībā ar nopietnām apsūdzībām, tostarp par nodarījumiem, kas saistīti ar terorismu; tā kā miermīlīgi disidenti, demokrātijas aktīvisti un cilvēktiesību aizstāvji tiek apdraudēti, pasludinot viņus par teroristiem; tā kā šo cilvēku apcietināšana ir saistīta vienīgi ar viņu miermīlīgo un likumīgo darbu cilvēktiesību aizsardzības jomā;

F. tā kā cilvēktiesību aizstāvju piespiedu pazušana kļūst par sistemātisku Ēģiptes varas iestāžu praksi un lielākā daļa no viņiem atrodas, bet jau Valsts prokuratūras rokās, kā tas notika ar *Alaa Abdel Fattah*, *Asmaa Daabes*, *Esraa Abdel Fattah*, *Eman Al-Helw*, *Mohamed Ibrahim*, *Abdelrahman Tarek*, *Ezzat Ghoneim*, *Haytham Mohamadeen* un *Ibrahim Metwally Hegazy*; tā kā citi, tostarp *Ibrahim Ezz El-Din*, joprojām nav atradušies;

G. tā kā pirmstiesas preventīvā aizturēšana un piesardzības pasākumi tiek pārmērīgi izmantoti, lai nepieļautu, ka cilvēktiesību aizstāvji un viņu advokāti, piemēram, *Mahienur El-Masry*, *Mohamed El-Baqer*, *Esraa Abdel Fattah* un *Mohamed Ramadan*, Ēģiptē var veikt savu likumīgo darbu cilvēktiesību jomā;

H. tā kā Ēģiptes varas iestādes ir kavējušas izmeklēt un atklāt patiesību par Itālijas zinātniskā līdzstrādnieka *Giulio Regeni* nolaupīšanu, spīdzināšanu un nogalināšanu; tā kā Itālijas parlaments ir pārtraucis diplomātiskās attiecības ar Ēģiptes parlamentu un aicinājis dalībvalstu parlamentus sekot tā piemēram, tādējādi izrādot solidaritāti;

I. tā kā organizācija "Reportieri bez robežām" ir savākusi dokumentārus pierādījumus tam, ka vismaz 31 plašsaziņas līdzekļu darbinieks pašlaik ir aizturēts Ēģiptē viņu darba dēļ, strādājot pie lietām par politiski motivētu kriminālvajāšanu un daudzkārtējiem procesuāliem pārkāpumiem; tā kā seši no šiem žurnālistiem ir apcietināti saistībā ar nesenajiem protestiem; tā kā vajāti tiek arī ārvalstu plašsaziņas līdzekļu darbinieki, turklāt vairāki starptautisku plašsaziņas līdzekļu korespondenti ir deportēti vai viņiem liegta iebraukšana Ēģiptē; tā kā starptautiskās organizācijas ir savākušas dokumentārus pierādījumus tam, ka tiek bloķētas ziņu plašsaziņas līdzekļu tīmekļa vietnes un tiek bloķēta vai ierobežota piekļuve tiešsaistes ziņojumapmaiņas lietojumprogrammām, jo īpaši pēdējo nedēļu laikā;

J. tā kā, lai gan ar Ēģiptes 2019. gada likumu par NVO ir atcelti cietumsodi un drošības ziņā stingrā aģentūra, kas iepriekš bija pilnvarota apstiprināt un uzraudzīt ārvalstu finansējumu, tas tomēr būtiski draud ierobežot pilsoniskās sabiedrības darbību, nosaka papildu problemātiskus ierobežojumus tiesībām uz biedrošanās brīvību un būtiski ierobežo gan vietējo, gan ārvalstu NVO darbību;

K. tā kā cilvēktiesību aizstāves Ēģiptē joprojām saskaras ar dažādiem valsts pārvaldes līmenī īstenotiem aizskarošas izturēšanās veidiem, kas jo īpaši izpaužas kā nomelnošanas kampaņas un kriminālvajāšana; tā kā aktīvisti, kas aizstāv LGBTQI un sieviešu tiesības, saskaras ar nepārtrauktām represijām, tostarp aizbildinoties ar sabiedrības morāles saglabāšanu;

Ceturtdiena, 2019. gada 24. oktobris

L. tā kā Ēģiptē joprojām tiek nopietni pārkāptas tiesības uz dzīvību, izmantojot tiesu varu, kas daudziem cilvēkiem ir piespriedusi un īstenojusi nepieredzēti lielu skaitu nāvessodu, notiesājot pat bērnus, tostarp pēc militārām un masveida tiesas prāvām, kurās trūka minimālo garantiju taisnīgas tiesas nodrošināšanai; tā kā krimināltiesas un militārās tiesas kopš 2014. gada ir piespriedušas vairāk nekā 3 000 nāvessodu un 50 cilvēkiem drīzumā draud nāvessoda izpilde;

M. tā kā ANO Augstā cilvēktiesību komisāra birojs (*OHCHR*) ir paziņojis, ka tiesās vēl nav izskatītas vairākas lietas attiecībā uz fiziskām personām, kuras ir notiesātas, pamatojoties uz pierādījumiem, kas, iespējams, iegūti spīdzināšanā, un kurām draud nāvessods; tā kā šķiet, ka šie notiesājošie spriedumi ir gan Ēģiptes, gan starptautisko tiesību un procedūru tieša neievērošana;

N. tā kā joprojām gandrīz neviens nav saukts pie atbildības par Ēģiptes drošības spēku veiktajiem nopietnajiem cilvēktiesību pārkāpumiem un nav notikusi pienācīga izmeklēšana par apgalvojumiem, ka millitārpersonas nodarbojas ar korupciju;

O. tā kā Ēģiptes drošības spēki Raba laukuma protestu laikā 2013. gadā nogalināja vismaz 900 cilvēku; tā kā, lai gan tika pausts nosodījums par daudzajiem pārkāpumiem sekojošajā tiesas procesā un ANO augstais komisārs cilvēktiesību jautājumos to raksturoja kā nopietnu tiesas kļūdu, neviens no tiem, kas bija atbildīgi par slaktiņu, vēl nav notiesāts;

P. tā kā Ēģiptes vispārējā regulārā pārskata (VRP) process ANO Cilvēktiesību padomē, kas sākās 2019. gada novembrī, ir unikāla iespēja starptautiskajai sabiedrībai rūpīgi izpētīt cilvēktiesību situāciju Ēģiptē un nākt klajā ar ieteikumiem, kā to uzlabot;

Q. tā kā pret daudziem cilvēktiesību aktīvistiem tiek vērsti represīvi pasākumi un ar dažiem no viņiem tādējādi izrēķinās par piedalīšanos Ēģiptes 2014. gada VRP; tā kā desmit cilvēktiesību aizstāvjiem un septiņām NVO, kuras minētas lietā 173/2011 ("Ārējā finansējuma lieta"), ir iesaldēti aktīvi, kas ir atstājis graujošu ietekmi; tā kā vismaz 31 cilvēktiesību aizstāvim un neatkarīgu cilvēktiesību NVO darbiniekam, kas ir iesaistīti lietā 173/2011, joprojām ir spēkā ceļošanas aizliegums, lai gan 43 ārvalstu pilsoniskās sabiedrības organizāciju darbinieki, kas šajā pašā lietā 2013. gadā tika notiesāti, ir tikuši attaisnoti;

R. tā kā Ēģipte kopš 2011. gada revolūcijas ir piedzīvojusi vairākus sarežģītus notikumus un starptautiskā sabiedrība atbalsta valsti tās daudzo problēmu risināšanā; tā kā drošības situācija Ēģiptē ir nestabila un Sīnāja pussalā un lielākajās valsts pilsētās pastāv liels risks, ka dažādas islāmistu organizācijas var īstenot teroristu uzbrukumus, neraugoties uz to, ka valdība izmanto agresīvu un reizēm nesamērīgu taktiku, lai tos novērstu; tā kā teroristu uzbrukumos ir gājuši bojā ļoti daudzi nevainīgi civiliedzīvotāji, tostarp kopti; tā kā kopš 2013. gada beigām militārās operācijas Ziemeļsīnājā turpina saasināties un valdība ir masveidā nojaukusi ēkas un piespiedu kārtā izlikusi no mājām desmitiem tūkstošu iedzīvotājus, vienlaikus nepieļaujot neatkarīgu ziņošanu, liedzot piekļuvi gandrīz visiem plašsaziņas līdzekļiem un nosakot ierobežojumus iebraukt Sīnāja pussalā un izbraukt no tās;

S. tā kā ES un tās dalībvalstis nav oficiāli, stingri un vienoti publiski reaģējušas uz 2019. gada septembrī un oktobrī Ēģiptē notikušo apspiešanu; tā kā 2017. gada jūnijā pieņemtās ES un Ēģiptes partnerības prioritātes 2017.–2020. gadam balstās uz kopīgu apņemšanos ievērot tādas vispārējas vērtības kā demokrātija, tiesiskums un cilvēktiesību ievērošana un tās ir atjauninātas satvars politiskai iesaistei un ciešākai sadarbībai, tostarp drošības, tiesu sistēmas reformas un terorisma apkarošanas jomā, pienācīgi ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības; tā kā Eiropas centieni panākt, lai Ēģipte risinātu cilvēktiesību pārkāpumu visnopietnākos aspektus, nav devuši vērā ņemamus rezultātus;

T. tā kā Ēģipte ir nozīmīga Eiropas Savienības un dalībvalstu partnere dažādās jomās, tostarp tirdzniecības, drošības un tiešo personisko kontaktu jomā; tā kā 2013. gada 21. augustā ES Ārlietu padome uzdeva augstajai pārstāvei pārskatīt ES palīdzību Ēģiptei; tā kā Padome pieņēma lēmumu, ka ES sadarbība ar Ēģipti būtu jāpielāgo atbilstoši notikumu attīstībai šajā zemē; tā kā ES un Ēģipte 2017. gada jūnijā pieņēma partnerības prioritātes ar mērķi palielināt sadarbību dažādās jomās, tostarp attiecībā uz terorisma apkarošanu, pienācīgi ievērojot cilvēktiesības un pamatbrīvības;

U. tā kā Ārlietu padomes 2013. gada 21. augusta secinājumos paziņots, ka "dalībvalstis arī vienojās uz laiku apturēt licences eksportam uz Ēģipti saistībā ar jebkādu aprīkojumu, ko varētu izmantot iekšējām represijām, un atkārtoti izvērtēt eksporta licences aprīkojumam, uz ko attiecas Kopējā nostāja 2008/944/KĀDP, kā arī pārskatīt palīdzību, ko tās Ēģiptei sniedz drošības jomā"; tā kā uzņēmumi, kas atrodas vairākās ES dalībvalstīs, ir turpinājuši eksportēt uz Ēģipti novērošanas tehnoloģijas un citu drošības aprīkojumu, kas atvieglo darbu hakeriem un ļaunprogrammatūras instalētājiem, kā arī veicina cita veida fiziskus un tiešsaistes uzbrukumus cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem; tā kā tas novedis pie represijām pret vārda brīvību tiešsaistē,

1. stingri nosoda Ēģiptes jaunākās represijas un pastāvīgos demokrātisko pamattiesību ierobežojumus, jo īpaši attiecībā uz vārda brīvību tiešsaistē un bezsaistē, biedrošanās un pulcēšanās brīvību, politisko plurālismu un tiesiskumu; pauž nožēlu par pārmērīgu spēka izmantošanu pret protestētājiem un atgādina Ēģiptei, ka drošības spēku reaģēšanas pasākumiem ir jānotiek atbilstīgi starptautiskajām normām un standartiem un valsts konstitūcijai;

2. aicina izbeigt jebkāda veida vardarbību, kūdīšanu, naida runu, vajāšanu, iebiedēšanu, piespiedu pazušanu un cenzūru, ko pret cilvēktiesību aizstāvjiem, advokātiem, protestētājiem, žurnālistiem, blogeriem, arodbiedrību aktīvistiem, studentiem, bērniem, sieviešu tiesību aktīvistiem, LGBTI, pilsoniskās sabiedrības organizācijām, politiskajiem oponentiem un minoritātēm, vērš Ēģiptes valsts iestādes, drošības spēki un dienesti un citas grupas; prasa veikt neatkarīgu un pārredzamu izmeklēšanu par visiem cilvēktiesību pārkāpumiem un saukt pie atbildības vainīgos; uzsver, ka cilvēktiesību ievērošana ir vienīgais veids, kā Ēģiptē nodrošināt ilgtermiņa stabilitāti un drošību;

3. prasa Ēģiptes iestādēm nekavējoties un bez nosacījumiem atbrīvot visus cilvēktiesību aizstāvjus, kas ir apcietināti vai notiesāti tikai par to, ka ir nodarbojušies ar likumīgu un miermīlīgu cilvēktiesību aizstāvību, tostarp *Eman Al-Helw*, *Mohamed Ibrahim*, *Mohamed Ramadan*, *Abdelrahman Tarek*, *Ezzat Ghoneim*, *Haytham Mohamadeen*, *Alaa Abdel Fattah*, *Ibrahim Metwally Hegazy*, *Mahienour El-Masry*, *Mohamed El-Baqer*, *Esraa Abdel Fattah*, un nekavējoties noskaidrot *Ibrahim Ezz El-Din* atrašanās vietu; turklāt prasa atbrīvot cilvēktiesību aizstāvjus, akadēmiķus un citas personas, kas atrodas pirmstiesas apcietinājumā saistībā ar "Cerību koalīcijas" lietu, tostarp *Zyad el-Elaimy*, *Hassan Barbary*, *Ramy Shaath*, kā arī partijas "Maize un brīvība", "*Al Dostour*" un Ēģiptes sociāldemokrātiskās partijas biedrus, kas nesen tika apcietināti bez pietiekami pamatotas krimināllapsūdzības; gaidot šo personu atbrīvošanu, aicina Ēģipti informēt par viņu atrašanās vietu, nodrošināt viņiem pilnīgu piekļuvi savām ģimenēm, viņu izvēlētajiem advokātiem un pietiekamai medicīniskajai aprūpei, kā arī veikt ticamu izmeklēšanu par visiem apgalvojumiem par sliktu izturēšanos vai spīdzināšanu;

4. uzsver, ka ir svarīgi garantēt visu Ēģiptes iedzīvotāju vienlīdzību neatkarīgi no ticības vai pārliecības; aicina Ēģipti pārskatīt tās likumus par zaimošanu, lai nodrošinātu reliģisko minoritāšu aizsardzību; atzinīgi vērtē paziņojumus, kuros aicināts atjaunot islāma diskursu, lai tajā vērstos pret ekstrēmismu un radikalizāciju; aicina Ēģiptes iestādes, tostarp militāros un drošības spēkus, ievērot kristiešu tiesības un aizsargāt viņus pret vardarbību un diskrimināciju, kā arī nodrošinot šādos nodarījumos vainīgo saukšanu pie atbildības;

5. solidarizējas ar lielāko daļu Ēģiptes iedzīvotāju, kuri vēlas izveidot brīvu, stabilu, pārtikušu, iekļaujošu un demokrātisku valsti, kas respektē savas valstiskās un starptautiskās saistības cilvēktiesību un pamatbrīvību jomā; atgādina, ka ir jāgarantē tiesības uz miermīlīgu viedokļa un kritikas paušanu;

6. mudina Ēģiptes iestādes pārtraukt vietējo un starptautisko ziņu organizāciju un cilvēktiesību organizāciju tīmekļa vietņu bloķēšanu un atbrīvot visus plašsaziņas līdzekļu darbiniekus, kas apcietināti par žurnālistisko darbību;

7. pauž dziļas bažas par represijām pret personām, kas sadarbojas vai mēģina sadarboties ar starptautiskajām cilvēktiesību organizācijām vai ANO organizācijas cilvēktiesību struktūrām; aicina Ēģiptes varas iestādes slēgt lietu Nr. 173/2011 ("Ārvalstu finansējuma lieta"), atcelt ceļošanas aizliegumu, kas piemērots vismaz 31 šajā lietā iesaistītam cilvēktiesību aizstāvim un cilvēktiesību NVO darbiniekam, kā arī citām personām patvaļīgi noteiktus ceļošanas aizliegumus, un atļaut Ēģiptē dzīvojošajiem Ēģiptes cilvēktiesību aizstāvjiem izbraukt no valsts, lai klātienē piedalītos vispārējā regulārajā pārskatā par Ēģipti, kas sāksies 2019. gada 13. novembrī;

8. prasa atcelt nesen pieņemto NVO likumu un to aizstāt ar jaunu tiesisko regulējumu, kuru izstrādātu, patiesi apspriežoties ar pilsoniskās sabiedrības organizācijām, un kurš atbilstu Ēģiptes konstitūcijai un starptautiskajiem standartiem;

9. pauž nožēlu, ka nav notikusi ticama izmeklēšana un noskaidroti vainīgie saistībā ar 2016. gadā notikušo Itālijas zinātniskā līdzstrādnieka *Giulio Regeni* nolaupīšanu, spīdzināšanu un slepkavību; atkārtoti aicina Ēģiptes varas iestādes noskaidrot *Giulio Regeni* un *Eric Lang* nāves apstākļus un saukt vainīgos pie atbildības, šajās lietās pilnībā sadarbojoties ar attiecīgo dalībvalstu iestādēm;

10. prasa iestādēm grozīt, pieņemt un efektīvi īstenot tiesību aktus, kas paredz izskaust visa veida diskrimināciju un paredzēt krimināltatbildību par visa veida vardarbību pret sievietēm un meitenēm, tostarp grozot personas statusa likumu un ieviešot tiesību normas, kas aizliedz diskriminēšanu dzimuma dēļ, kā arī seksuālu uzmākšanos, aizskaršanu un izvarošanu; turklāt aicina minētās iestādes efektīvi īstenot valsts stratēģiju vardarbības pret sievietēm apkarošanai, sadarbojoties ar neatkarīgām pilsoniskās sabiedrības organizācijām ar atzītu kompetenci šajā jomā;

11. pauž bažas, ka kopš prezidenta Abdelfataha al Sisi nākšanu pie varas ir krasi palielinājusies nāvessoda izmantošana; mudina Ēģiptes varas iestādes noteikt moratoriju nāvessodu izpildei, lai Ēģiptē atceltu nāvessoda izmantošanu, un atkārtoti aicina Ēģipti parakstīt un ratificēt Starptautiskā pakta par pilsoniskajām un politiskajām tiesībām otro fakultatīvo protokolu par nāvessoda atcelšanu;

12. izsaka visdziļāko līdzjūtību teroraktu upuru ģimenēm; solidarizējas ar Ēģiptes tautu un atkārtoti apstiprina savu apņemšanos cīnīties pret radikālu ideoloģiju izplatīšanos un teroristu grupām; aicina Ēģiptes varas iestādes nodrošināt, ka pašlaik notiekošās militārās operācijas Sīnāja pussalā norit atbilstīgi starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem, rūpīgi izmeklēt visus pārkāpumus un nekavējoties ļaut Ziemeļsīnājā iebraukt neatkarīgajām palīdzības organizācijām un neatkarīgajiem novērotājiem un žurnālistiem;

13. pauž nožēlu, ka augstā pārstāve un dalībvalstis nav paudušas oficiālu viedokli par pēdējo arestu vilni; aicina PV/AP un dalībvalstis vienoti un stingri reaģēt uz pašreizējām represijām un cilvēktiesību pārkāpumiem; sagaida, ka EĀDD piešķirs prioritāti Ēģiptes cilvēktiesību aizstāvju situācijai un ziņos Parlamentam par saziņu ar Ēģiptes varas iestādēm šajā jautājumā, tostarp attiecībā uz šajā rezolūcijā minētajām individuālajām lietām; aicina PV/AP un dalībvalstis izmantot visus to rīcībā esošos līdzekļus, tostarp divpusējos un daudzpusējos instrumentus, tirdzniecības sarunas, Eiropas kaimiņattiecību politiku, palīdzību un vajadzības gadījumā arī mērķtiecīgus ierobežojošus pasākumus, lai apturētu valsts represijas un nodrošinātu konkrētu Ēģiptes progresu cilvēktiesību jomā;

14. prasa padziļināti un visaptveroši pārskatīt attiecības ar Ēģipti; uzskata, ka saistībā ar cilvēktiesību situāciju Ēģiptē būtu nopietni jāpārskata Komisijas budžeta atbalsta operācijas, kas būtu jāierobežo, atstājot tikai tās, ar kurām primāri atbalsta pilsonisko sabiedrību;

15. stingri mudina ievērot un pilnīgi un pareizi īstenot ES un Ēģiptes partnerības prioritātēs 2017.–2020. gadam paustās apņemšanās; saistībā ar sarunu risināšanu par jaunajām partnerības prioritātēm aicina ES noteikt skaidrus kritērijus, kas paredzētu, ka turpmāka sadarbība ar Ēģipti ir atkarīga no tās panāktā progresa demokrātijas iestāžu reformas, tiesiskuma un cilvēktiesību jomā, un visās sarunās ar Ēģiptes iestādēm iekļaut cilvēktiesību jautājumus; atkāroti norāda, ka ar migrācijas pārvaldības vai pretterorisma darbībām nedrīkstētu apdraudēt cilvēktiesības;

16. atkārtoti aicina ES dalībvalstis veikt turpmākus pasākumus saistībā ar 2013. gada 21. augusta secinājumiem, kuros tās paziņoja par eksporta licenču anulēšanu jebkuram aprīkojumam, kas varētu tikt izmantots iekšējām represijām, atbilstīgi Kopējai nostājai 2008/944/KĀDP, un pauž nožēlu par to, ka ES dalībvalstis pastāvīgi neievēro šīs apņemšanās; tāpēc prasa tām apturēt novērošanas tehnoloģiju un cita drošības aprīkojuma eksportu uz Ēģipti, kas var veicināt uzbrukumus cilvēktiesību aizstāvjiem un pilsoniskās sabiedrības aktīvistiem, tostarp sociālajos medijos, kā arī cita veida iekšējās represijas; aicina PV/AP ziņot par dalībvalstu un Ēģiptes militārās un drošības sadarbības pašreizējo stāvokli; aicina ES pilnībā īstenot eksporta kontroli Ēģiptes precēm, ko iespējams izmantot represijām, spīdzināšanai vai nāvessoda izpildei;

17. uzsver, ka ir svarīgi nodrošināt, ka jebkura ES un Ēģiptes vienošanās par migrāciju stingri atbilst starptautiskajiem cilvēktiesību standartiem un ievēro migrantu un bēgļu pamattiesības, kā arī nodrošina pienācīgu pārredzamības un pārskatatbildības līmeni;

18. uzdod priekšsēdētājam šo rezolūciju nosūtīt Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei/ Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, kā arī Ēģiptes valdībai un parlamentam un Āfrikas Cilvēktiesību un tautu tiesību komisijai.